

Паскала и Бойча, Георгия (?) и Генча изъ село Крива-Круша. Когато изсказалъ сичко, щото знаелъ за тие хора, то казалъ на турците, че единъ турчинъ, по име Кедеджи-оглу, е лечилъ четата ни, че другъ единъ турчинъ, по име Османъ-ага, е нашъ итакъ, че синътъ му Бозвалията е нашъ приятелъ и че дѣдовите Георгиеви синове ни сж помагале твърде чѣсто. Съ една дума, тоя безсовѣстенъ заецъ издаде сичките наши приятели, изъ които мнозина умрѣха въ турските темници. Когато турците узнале за насъ и за нашите приятели сичко, то захванале да распитватъ Никола и за преминалите пѣща. —»Кажи ни сега, кой отрѣза на кадиятъ рѣцете, кой удари Топчи-билюкѣбаши и кой уби сейменете въ Кишешлѣкътъ? Ако ни кажешъ право, то изведнажъ ще да та пуснеме,« казале турците. А нашиятъ будала имъ повѣрвалъ и отговорилъ: »Панайотъ е направилъ сичко«. —»Кажи ни сега дѣ можеме да намѣриме Панайота?« Никола сподучилъ. —»Панайотъ не сѣди на едно мѣсто, казалъ той, — но най-много са върти по Матейската-планина«. Безъ да губатъ време, турците испроводиле на Матейската-планина голѣма вотеря. Предъ разсѣивание глѣдаме — пѣдна гора съ хора! Азъ тутакси събрахъ дружината и скрихме се на едно твърде добро мѣсто. Около обѣдъ по-край насъ преминаха двама бѣлгаре; ние ги хванахме и попитахме ги дѣ отиватъ и кого търсатъ. —»Отиваме да търсиме хайдуци,« рѣкоха бѣлгарете. —»А кой ви каза, че въ тая гора има хайдуци?« попитахъ азъ. —»Снощи дойдоха изъ градътъ сеймене и накараха ни да идеме